

ใครฆ่าทุเรียน

Who Killed the Durian?

A GEOS Thai murder mystery — Thai & phonetics

บทที่ ๑ — เช้า ที่ ไม่ ดี · Chapter 1 — A Bad Morning

ผม ชื่อ นิค ผม เป็น นักสืบ มือ ใหม่

phǒm chûm ník. phǒm pen nák-sùnp mwm mài

วันนี้ เป็น วัน สำคัญ

wan-níi pen wan sǎm-khan

วันนี้ คือ วันเกิด ของ พ่อ ของ มุกิตา

wan-níi khwm wan-kèət khǎwng phǎw khǎwng mú-thí-taa

พ่อ ชอบ ทุเรียน มาก

phǎw chǎwp thú-rian mâak

เรา ชื่อ ทุเรียน ลูก ใหญ่ หนึ่ง ลูก

rao sǔm thú-rian lûuk yài nùng lûuk

ทุเรียน อยู่ ใน ห้องครัว

thú-rian yùu nai hǎng-khrua

ตอนเช้ามีด ผม ตื่น

tɔwŋ-cháau-mǐwt phǒm tǔn

มุกิตา ร้อง ว่า ช่วย ด้วย

mú-thí-taa rǎwng wǎa chûai dúi

ทุเรียน ตาย แล้ว

thú-rian taai léew

ใคร ข่า ทุเรียน

khrai khâa thú-rian

ทุเรียน อยู่ บน พื้น ห้องครัว

thú-rian yùu bon phǔwmn hǎng-khrua

มัน แตก เป็น สอง ชิ้น

man tèek pen sǎwng chín

ผม ไม่ เข้าใจ

phǒm mâi khâu-jai

จริง แหรอ ใคร ทำ

jiŋ rǎə khrai tham

ພູມ ຈະ ກາ ຄວາມ ຈື່ງ

phǒm jà hǎa khwaam jīṅ

บทที่ ๒ — หลักฐาน · Chapter 2 — The Clues

ผม ดู ที่ เกิดเหตุ ช้า ๆ

phǒm duu thîi kəət-hèet cháa cháa

บน โต๊ะ มี มิด หนึ่ง อัน

bon tó mii mîit nùeng ʔan

มิด อัน นี้ มี ทุเรียน ติด อยู่

mîit ʔan níi mii thú-rian tìt yùu

ข้าง ๆ มิด มี ช้อน หนึ่ง อัน

khâang khâang mîit mii chǝwn nùeng ʔan

มี ส้อม สอง อัน ด้วย

mii sǝwm sǝwng ʔan dǝai

ใน ชาม มี ทุเรียน น้อย มิด

nai chaam mii thú-rian nǝy mîit

มี แก้ว หนึ่ง ใบ และ จาน สอง ใบ

mii kǝw nùeng bai lé jaan sǝwng bai

นาฬิกา เรือนเก่า บอก ว่า ตี ห้า

naa-lí-kaa rwan kǝu bǝwk wǝa tii hǝa

ใคร ขึ้น ตอน ตี ห้า

khrai tǝwn tǝwn tii hǝa

มี ใบไม้ สี เขียว บน พื้น ด้วย

mii bai-mǝai sǝi khǝaw bon phǝwn dǝai

ใบไม้ มา จาก สวน

bai-mǝai maa jǝak sǝan

ประตู ห้องครัว เปิด อยู่

pra-tuu hǝng-khrua pǝət yùu

ผม เขียน ทุก อย่าง ใน สมุด

phǒm khǝan thúk yǝang nai sa-mùt

ผม มี ปากกา หนึ่ง ด้าม และ ดินสอ หนึ่ง แท่ง

phǒm mii pǝak-kaa nùeng dǝam lé din-sǝw nùeng thǝng

ມີ ຄຳຂວັນ ສາມ ວ່າງ

mii làk-thăan sǎam yàang

บทที่ ๓ — ผู้ต้องสงสัย · Chapter 3 — The Suspects

ใน บ้าน มี คน สี่ คน

nai bâan mii khon sìi khon

มุกิตา พ่อ แม่ และ ผม

mú-thí-taa phǎw mĕe lé phǎm

มี แมว หนึ่ง ตัว ด้วย

mii mĕew nùeng tua dūai

แมว เป็น สัตว์ ที่ ผม ชอบ

mĕew pen sàt thĕi phǎm chǎw

ผม ถาม มุกิตา ว่า เมื่อคืน คุณ อยู่ ที่ไหน

phǎm thǎam mú-thí-taa wāa mŭa-khūn khun yùu thĕi-nǎi

เขา พูด ว่า ฉัน อยู่ ใน ห้องนอน

kháu phŭut wāa chǎn yùu nai hŭng-nɔɔn

ฉัน นอน ตั้งแต่ สี่ ทุ่ม

chǎn nɔɔn tâng-tĕe sìi thŭm

พ่อ พูด ว่า ผม ดู โทรศัพท์ ใน ห้องนั่งเล่น

phǎw phŭut wāa phǎm duu thoo-ra-thát nai hŭng-nāng-lĕn

แม่ พูด ว่า ฉัน อยู่ ใน ห้องน้ำ

mĕe phŭut wāa chǎn yùu nai hŭng-náam

ทุก คน มี ข้อ แก่ตัว

thúk khon mii khǎw kĕe-tua

แต่ ผม ไม่ เชื่อ ทุก คน

tĕe phǎm mâi chŭa thúk khon

นักสืบ ที่ ดี ต้อง ถาม มาก ๆ

nák-sŭnwp thĕi dii tâng thǎam mâak mâak

ผม ถาม ว่า ใคร ชอบ ทุเรียน มาก ที่สุด

phǎm thǎam wāa khrai chǎw thú-rian mâak thĕi-sùt

ทุก คน มอง ผม เฉย ๆ

thúk khon mɔɔng phǎm chǎy chǎy

บทที่ ๔ — ไป ตลาด · Chapter 4 — To the Market

ผม ไป ตลาด เพื่อ หา ความ จริง

phǒm pai ta-làat phûa hǎa khwaam jing

ผม ถาม แม่ค้า ว่า ตลาด อยู่ แถว ไหน

phǒm thǎam mǎe-kháa wǎa ta-làat yùu thǎw nǎi

เขา พูด ว่า ตรง ไป แล้ว เลี้ยว ซ้าย

kháu phûut wǎa trong pai léew líaw sǎai

แล้ว เลี้ยว ขวา ที่ ไฟแดง

léew líaw khwǎa thîi fai-dɛɛŋ

ตลาด อยู่ ติด กับ ที่ทำการไปรษณีย์

ta-làat yùu tìt kàp thîi-tham-kaan-prai-sa-nii

ที่ทำการไปรษณีย์ อยู่ ตรงข้าม กับ โรงพยาบาล

thîi-tham-kaan-prai-sa-nii yùu trong-khâam kàp roong-phá-yaa-baan

โรงพยาบาล อยู่ ใกล้ กับ ตลาด และ ใกล้ จาก สนามบิน

roong-phá-yaa-baan yùu klâi kàp ta-làat lé klai jàak sa-nǎam-bin

ที่ ตลาด แม่ค้า ขาย ทุเรียน หลาย ลูก

thîi ta-làat mǎe-kháa khǎai thú-rian lǎai lûuk

ทุเรียน ลูก นี้ ราคา เท่าไหร่

thú-rian lûuk ní raa-khaa thâu-rài

แม่ค้า พูด ว่า ลูก ละ ร้อย บาท

mǎe-kháa phûut wǎa lûuk lá rǎy bàat

แพง ไป ลด ได้ ไหม

phɛɛŋ pai lót dǎai mǎi

แม่ค้า พูด ว่า เมื่อวาน มุกิตา มา ซื้อ ทุเรียน

mǎe-kháa phûut wǎa mûa-waan mú-thí-taa maa súm thú-rian

จริง แหรอ ผม เริ่ม เข้าใจ แล้ว

jing rǎo phǒm rôom khâu-jai léew

ผม ซื้อ ทุเรียน ใหม่ นึง ลูก

phǒm súm thú-rian mài nùŋ lûuk

บทที่ ๕ — ความจริง · Chapter 5 — The Truth

ผม กลับ บ้าน ตอน บ่าย สอง โมง

phǒm klàp bâan tɔɔn bàai sǎwng moonɯŋ

ผม เรียก ทุก คน มา ที่ ห้องนั่งเล่น

phǒm ríak thúk khon maa thîi hǎw-nâng-lên

ผม พูด ซ้ำ ๆ

phǒm phûut cháa cháa

มีด มี ทุเรียน แต่ ไม่มี คน ใช้ มีด

mîit mii thú-rian tɛɛ mâi-mii khon cháai mîit

ใบไม้ มา จาก สวน หลัง บ้าน

bai-máai maa jàak sǎan lǎŋ bâan

แมว เข้า มา ทาง ประตู ที่ เปิด อยู่

mɛɛw khâu maa thaaw pra-tuu thîi pòət yùu

แมว หิว มาก เมื่อคืน

mɛɛw hǐu mâak mǎa-khuen

แมว กิน ทุเรียน และ ทำให้ มัน แตก

mɛɛw kin thú-rian lé tham hâi man tɛɛk

ทุก คน มอง แมว

thúk khon mɔɔw mɛɛw

แมว พูด ไม่ ได้ แต่ แมว รู้

mɛɛw phûut mâi dâai tɛɛ mɛɛw rúu

มุกิตา ยิ้ม และ พูด ว่า เก่ง มาก นิค

mú-thí-taa yím lé phûut wâa kɛ̀ŋ mâak ník

ผม ไม่ ขี้เหร่ และ ไม่ น่าเกลียด ผม แค่ เป็น นักสืบ

phǒm mâi khîi-rè lé mâi nâa-klîat phǒm khêɛ pen ná-k-sùwɔp

ตอนเย็น เรา กิน ทุเรียน ลูก ใหม่ ด้วยกัน

tɔɔn-yen rao kin thú-rian lûuk mài dúi-kan

วันเกิด มี ความ สุข อีก ครั้ง

wan-kòət mii khwaam-sùk ʔiik khráŋ

ຈບ ແລ້ວ ລາ ກ່ອນ ນະ

jòp léeu laa kòon ná

ภาคผนวก — คำ ที่ ควร รู้ · Appendix — Words to Know

สิบหก สิบเจ็ด สิบแปด สิบเก้า ยี่สิบ

sìp-hòk, sìp-jèt, sìp-pèet, sìp-kâau, yîi-sìp

ที่ ร้านอาหารจีน มี เมนู ภาษาไทย ภาษาจีน แล้วก็ ภาษาอังกฤษ

thîi ráan-ṽaa-hǎan jiin mii mee-nuu phaa-sǎa thai, phaa-sǎa jiin, léew-kǔw
phaa-sǎa ṽaṅ-krit

ยี่สิบเจ็ด ยี่สิบห้า สามสิบ สามสิบเจ็ด สี่สิบ ห้าสิบ

yîi-sìp-ṽèt, yîi-sìp-hǎa, sǎam-sìp, sǎam-sìp-ṽèt, sìi-sìp, hǎa-sìp

๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ และ ๐

nh̄eṅ, sǔwṅ, sǎam, sìi, hǎa, hòk, jèt, pèet, kâau, lé sǔn

ข้าวผัด กุ้ง อร่อย มาก ไม่ใช่ อร่อย นิดหน่อย

khâaw-phàt kúṅ ṽa-ròy mâak. mâi chǎi ṽa-ròy nít-nòy

ร้านหนังสือ อยู่ ข้างบน หรือ ข้างล่าง ห้าง

ráan-náṅ-sǎm yùu khâaṅ-bon rǎm khâaṅ-lâaṅ hǎaṅ?

มะพร้าว มังคุด สับปะรด ขนุน เงาะ ลำไย

má-phráaw, maṅ-khút, sàp-pà-rót, kha-nǔn, ṅw, lam-yai

ข้างนอก ร้อน ข้างในหนาว ประเทศ ไทย ตลก ดี

khâaṅ-nǔwṅ rǔwṅ, khâaṅ-nai nǎaw. pra-thêet thai ta-lòk dii

ห้องน้ำผู้หญิง อยู่ ข้างซ้าย ห้องน้ำผู้ชาย อยู่ ข้างขวา

h̄wṅ-náam ph̄u-yǐṅ yùu khâaṅ-sáay. h̄wṅ-náam ph̄u-chaay yùu khâaṅ-khwǎa

ครับ และ น้ำส้ม และ ชามะนาว และ มะม่วงปั่น

kh ráp. lé náam-sôm, lé chaa-má-naaw, lé má-m̄uaṅ-pàn

อาหาร ไทย รสชาติ จัด ไม่ ค่อย จัด

ṽaa-hǎan thai rót-châat jàt, mâi kh̄w̄y j̄uət

เขา ถาม ว่า เบอร์โทรศัพท์ ของ แฟน คุณ เบอร์ อะไร คะ

bəə thoo-ra-sàp khǔwṅ fɛən khun bəə ṽa-rai khá?

คนญี่ปุ่น แร่ คนเกาหลี แร่ คนจีน แร่

khon yîi-pùn rǎə? khon kau-lǐi rǎə? khon jiin rǎə?

และ ข้างหลัง ทุเรียน มี ผู้ชาย ตัวใหญ่ ตัวสูง และ หล่อ

lé khâaŋ-lǎŋ thú-rian mii phûu-chaay tua-yàì, tua-sǔuŋ, lé lǝw

มี แกลงเขียวหวาน ไข่ และ มะขาม เนื่อ

mii kɛɛŋ-khǎaw-wǎan kài, lé mát-sa-màn nǝa

มี ขนมหไทย ขนมหโตเกียวก และ ขนมหเค็ก วันเกิด

mii kha-nǝm-thai, kha-nǝm-too-kiaw, lé kha-nǝm-khéek wan-kèət

คุณ ลีซ่า และ คุณ เดวิด อยู่ ที่ นั้น

khun lîi-sǎa lé khun dee-wìt yùu thîi nân

นักเรียน ที่ จีออส เป็น ยังไง บ้าง

nák-rian thîi jii-ʔós pen yaŋ-ŋai bâaŋ?

ร้านอาหารไทย อยู่ ข้างหน้า ของ ตลาดนัด

rǎan-ʔaa-hǎan thai yùu khâaŋ-nǎa khǎwŋ ta-làat-nát

ผม พูด ว่า มือถือ ของ ผม ป่วย ครับ แต่ ผม สบายดี

mɛɛ-thǎm khǎwŋ phǝm pùay khráp. tɛɛ phǝm sa-baay-dii!

คุณยาย ถาม ว่า คุณนิค คือ สามี ของ คุณมุกิตา ใช่ไหม

khun-ník khɛɛ sǎa-mii khǎwŋ khun-mú-thí-taa chǎi mái?

แม่ พูด ว่า ฉัน เป็น หมอ ค่ะ หมอ หรือ แพทย์ คำ เดียว กัน

chán pen mǎw khâ. mǎw rǎm phêet — kham diaw kan

มี ข้าวสวย ร้อน ร้อน และ ข้าวเปล่า สำหรับ ทุก คน

mii khâaw-sǔay rǝwŋ rǝwŋ, lé khâaw-plàau sǎm-ràp thúk khon

มี ผักผกะหรี่ ปู และ ปลาหมึก

mii phàt-phǎŋ-kà-rìi puu lé plaa-mùk

เขา ไม่ อ้วน ไม่ เตี้ย และ ไม่ ใจร้าย เลย

kháu mǎi ʔuân, mǎi tǎa, lé mǎi jai-ráay lǝy

นิค บอก คนขับ แท็กซี่ ว่า หยุด ที่ นี้

ník bǝwŋ khon-khàp thék-sǎi wǎa yùt thîi nǎi

กาแฟดำ ขม แต่ ผม ชอบ

kaa-fɛɛ-dam khǝm tɛɛ phǝm chǝw

ใน สบุด มี รูปถ่าย ของ แมว หนึ่ง ตัวเลข ศูนย์ ตัว

nai sa-mùt mii rûup-thàay khǎwŋ mɛɛw nǝŋ, tua-lêek sǔun tua

เขา เป็น ครู ที่ ใจดี และ น่ารัก

kháu pen khruu thîi jai-dii lé nǎa-rák

แล้วก็ แปลลำนสี่แสนหนึ่งหมื่นเก้าพันเจ็ดร้อยห้าสิบสี่

lɛ́ɛw-kɔ̀w pɛ̀ɛt-láan-sìi-sǎ́ɛn-nɛ̀ŋ-mɛ̀n-kâau-phan-jèt-rɔ̀w-y-hâa-sìp-sìi

คนขับรถ พูด ว่า อ้าว ฝรั่งเศส

khon-khàp-rót phûut wâa ʔâaw, fa-ràŋ!

ส้ม ส้มโอ แดงโม มะม่วง มะละกอ

sôm, sôm-ʔoo, tɛ̀ɛŋ-moo, má-mûaŋ, má-lá-koo

ผม จำย สองร้อยเก้าสิบเก้า บาท

phǒm jàay sɔ̀wŋ-rɔ̀w-y-kâau-sìp-kâau bàat

คุณ มงคล พูด ว่า สำหรับ เพื่อน: หนึ่งพัน บาท

sǎm-ràp phûan: nɛ̀ŋ-phan bàat

ระหว่าง ร้านขายยา กับ โรงเรียน

ra-wàaŋ ráan-khǎay-yaa kàp rooŋ-rian

ผม ดื่ม ชา เย็น หนึ่ง แก้ว และ กิน ขนมหั้วสังขยา

phǒm dɛ̀m chaa yen nɛ̀ŋ kɛ̀ɛw, lɛ́ kin kha-nǎm-pan-sǎŋ-kha-yǎa

ชาวไทย เย็น หวาน พอดี และ หอม มาก

chaa-thai yen wǎan phow-dii, lɛ́ hǎwm mâak

โน่น คือ ลูกชาย ของ น้ำ และ ลูกสาว ของ น้ำ

nôon khɛ́m lûuk-chaay khǎwŋ náa, lɛ́ lûuk-sǎaw khǎwŋ náa

มี หมู หวาน และ เนื้อแกะ ก็ มี

mii mǎn wǎan, lɛ́ nǎa-kè kɔ̀w mii

แม่ค้า มี น้ำ ขวดใหญ่ และ น้ำ กระป๋อง เล็ก

mɛ́ɛ-kháa mii náam khùat yài lɛ́ náam krà-pǎŋ lɛ́k

ที่ ตลาด มี เสื้อ กางเกง และ กระโปรง

thîi ta-làat mii sũa kaan-keen lɛ́ krà-proon

แล้วก็ เขา พูด ว่า หนึ่งร้อยหนึ่ง

lɛ́ɛw-kɔ̀w kháu phûut wâa nɛ̀ŋ-rɔ̀w-y-nɛ̀ŋ

หนึ่งแสน คือ อะไร หนึ่งล้าน คือ อะไร

nɛ̀ŋ-sǎ́ɛn khɛ́m ʔa-rai? nɛ̀ŋ-láan khɛ́m ʔa-rai?

ใน ห้องเรียน มี อาจารย์ และ นักเรียน

nai hɔ̀ŋ-rian mii ʔaa-jaan lɛ́ nák-rian

พวกเขา น่ารัก และ ขยัน

phûak-kháu nâa-rák lé kha-yǎn

ใน กระเป๋ามี สมุด ปากกา ดินสอ และ ดินสอทด

nai kra-pǎu mii sa-mùt, pàak-kaa, din-sǎw, lé din-sǎw-kòt

คุณ เป็น คนเยอรมัน ใช่ไหม

khun pen khon yəə-ra-man châi mái?

คุณ เป็น คนอเมริกา หรือ เปล่า คุณ มา จาก ประเทศ อเมริกา ไหม

khun pen khon ʔa-mee-ri-kaa รั้ plàau? khun maa jàak pra-thêet ʔa-mee-ri-kaa mái?

คนลาว หรือ คนพม่า

khon laaw รั้ khon pha-mâa?

แอปเปิ้ล และ องุ่น ก็ มี

ʔép-pôn lé ʔa-ŋùn kǎw mii

เพราะ อะไร

phró ʔa-rai?

ขอบคุณ หนังสือพิมพ์ ผม รู้ แล้ว

khòwp-khun náŋ-sǎm-phim. phǎm rúu léɛw

ที่ ชั้นใต้ดิน มี โทรทัศน์ ใหญ่ และ กล้องถ่ายรูป แพง แพง

thîi chán-tâai-din mii thoo-ra-thát yài lé klîŋ-thàay-rûup phɛɛŋ phɛɛŋ

มี โซฟา ใหญ่ สำหรับ สาม ที่ รอ ภรรยา

mii soo-faa yài sǎm-ràp sǎa-mii thîi rɔw phan-ra-yaa

ห้องน้ำ ที่ ห้าง สะอาด ห้องน้ำ ที่ ตลาด สกปรก นิดหน่อย

hîŋ-náam thîi hâaŋ sa-ʔàat. hîŋ-náam thîi ta-làat sòk-ka-pròk nít-nòy

แล้วก็ ผัดกะเพรา ไก่ ครับ

léɛw-kǎw phàt-kà-phrau kài khráp

เผ็ด ไหม คะ

phèt mái khá?

น้ำเปล่า ไม่ มี รส แต่ สดชื่น

náam-plàau mâi mii rót, tèɛ sòt-chún

พนักงานเสิร์ฟ หวีเรา และ ถาม ว่า น้ำมะพร้าว ไหม คะ

pha-nák-ŋaan-səəp hǔa-ró lé thǎam wâa náam-má-phráaw mái khá?

เมื่อวานนี้ เขา เป็น พนักงานบริษัท

máa-waan-níi kháu pen pha-nák-ɣaan-bɔɔ-ri-sàt

เขา เป็น เลขา ของ ผู้จัดการ ไปรษณีย์

kháu pen lee-kháa khǎwɔŋ phûu-jàt-kaan prai-sa-nii

บ้าน อยู่ ข้าง โรงงาน เก่า ตรงข้าม กับ ห้องสมุด

bâan yûn khâaŋ rooŋ-ɣaan kàu, tron-khâam kàp hǔŋ-sa-mùt

คุณ ชื่อ อะไร คุณ นามสกุล อะไร

khun chûm ʔa-rai? khun naam-sà-kun ʔa-rai?

เด็กผู้ชาย ชื่อ เต้ เด็กผู้หญิง ชื่อ ฝน

dèk phûu-chaay chûm têe. dèk phûu-yǐŋ chûm fǒn

วันที่ เท่าไหร่ เกิด ก็ โมง เกิด ตอนไหน

wan-thîi thâu-rài? kǎet kîi moonɔŋ? kǎet tɔɔn-nǎi?

ถูก ต้อง คุณ ไม่ใช่ นักเรียน ที่ แม่ เลย

thùuk tǔŋ! khun mâi châi nák-rian thîi yêe lǎoy

เชื้อชาติ ของ พวกเรา คือ อะไร

chú-a-châat khǎwɔŋ phûak-rau khûm ʔa-rai?

น้ำ พุด ว่า ประเทศ กัมพูชา และ ประเทศ ไต้หวัน ค่ะ

pra-thêet kam-phuu-chaa lé pra-thêet tâi-wǎn khâ

มัสมั่น เนื้อ มี รส หวาน เค็ม แล้วก็ เปรี้ยว นิดหน่อย

mát-sa-màn nǎa mii rót wǎan, khem, léew-kǔw prîaw nít-nòy

เด็ก เด็ก ดื่มน้ำอัดลม และ โซดา หวาน

dèk dèk dǔm náam-ʔàt-lom lé soo-daa wǎan

แล้ว มีด อัน นั้น ล่ะ

léew mîit ʔan nán lâ

เขา อยาก ได้ ดอกไม้ ด้วย

kháu yàak dâai dòɔk-máai dúi

นิก ชื่อ เทียน สาม เล่ม

ník sǔm thian sǎam lêm

ฝน ตก นิก ชื่อ ร่ม หนึ่ง คัน

fǒn tòk ník sǔm rôm nùŋ khan

นิก ชี้ และ พุด ว่า อัน นั้น

ník chíi lé phûut wâa ʔan nóon

นิก จำ คำนาม และ ลักษณะนาม ได้ มาก ขึ้น

ník jam kham-naam lé lák-sa-nà-naam dâai mâak khûn

ผม เป็น คนอังกฤษ

phǒm pen khon ʔaŋ-krit

ผม เป็น นักเขียน แต่ ไม่ เก่ง

phǒm pen nák-khǎn tɛɛ mâi kɛŋ

เขา เป็น คนไทย เขา สวย ใจดี และ เก่ง มาก

kháu pen khon thai. kháu sǔay, jai-dii, lé kɛŋ mâak

ทำไม ผม ตื่น ตี ห้า

tham-mai phǒm tɛɛn tii hâa

สิบเจ็ด สิบสอง สิบสาม สิบสี่ สิบห้า

sìp-ʔèt, sìp-rǔwŋ, sìp-sǎam, sìp-sìi, sìp-hâa

คุณ มะลิ ถาม ว่า ห้าสิบเก้า พุด ยังไง

khun má-lí thǎam wâa hâa-sìp-kâau phûut yaŋ-ŋai?

แล้วก็ สี่พันสองร้อยแปดสิบเก้า

léɛw-kǔw sìi-phan-rǔwŋ-rǔw-y-pɛɛt-sìp-kâau

แล้วก็ ยี่สิบเจ็ดพันหกร้อยยี่สิบสาม

léɛw-kǔw yîi-sìp-jèt-phan-hòk-rǔw-yîi-sìp-sǎam

แล้วก็ หกหมื่นสามพันเก้าร้อยเจ็ดสิบห้า

léɛw-kǔw hòk-mɛɛn-sǎam-phan-kâau-rǔw-y-jèt-sìp-hâa

แล้วก็ ห้าแสนสามหมื่นห้าร้อย

léɛw-kǔw hâa-sǎen-sǎam-mɛɛn-hâa-rǔw

ใน หนังสือเรียน ภาษาไทย มี คำ ว่า ร้อย พัน หมื่น แสน ล้าน

nai náŋ-sǎn-rian phaa-sǎa thai mii kham wâa rǔw, phan, mɛɛn, sǎen, láan

เขา ถาม ว่า ตลาด อยู่ ตรงไหน

kháu thǎam wâa ta-làat yùu trong-nǎi?

ตลาด อยู่ ตรงข้าม กับ โรงเรียน

ta-làat yùu trong-khâam kàp rooŋ-nǎŋ

คุณ มา จาก ประเทศ ฝรั่งเศส เธอ

khun maa jàak pra-thêet fa-ràŋ-sèet rǎo?

เขา เป็น คน ใจดี ไม่ใช่ คน ใจร้าย ไม่ใช่ คน ใจดำ

kháu pen khon jai-dii — mâi châi khon jai-ráay, mâi châi khon jai-dam

มี ผลไม้ ทุก ที่

mii phǎn-la-máai thúk thîi

ผู้หญิง คน หนึ่ง พูด ว่า สวัสดิ์ ค่ะ

phûu-yǐng khon nêng phûut wâa sà-wàt-dii khâ

เขา ถาม ว่า คุณสบายดี ไหม ค่ะ

kháu thǎam wâa khun sa-baay-dii mái khâ?

จุ่น หนึ่ง กิโล ๓๕๐ บาท สามร้อยห้าสิบ บาท

?a-ŋùn nêng ki-loo sǎam-róoy-hâa-sìp bàat

อะไร นะ

?a-rai ná?!

พຣຸ່ນນີ້ ຈະ ມີ ຖຸເຣີຍນ ມະຣິນນີ້ ຈະ ມີ ຖຸເຣີຍນ

phrûng-níi jà mii thú-rian. ma-r̥̥n-níi jà mii thú-rian

มี หนังสือ ภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ แล้วก็ ภาษาญี่ปุ่น

mii náng-sǎn phaa-sǎa thai, phaa-sǎa jiin, phaa-sǎa ?aŋ-krit, léew-kôw phaa-sǎa yîi-pùn

ผม นั่ง บน เก้าอี้ ข้าง ข้าง โต๊ะ เล็ก

phǎm nâng bon kâu-?îi khâaŋ khâaŋ tó lék

แต่ ฤๅญแจ บ้าน ของ ผม ไม่ อยู่ ใน กระเป๋า

tèe kun-jɛɛ bâan khǎwŋ phǎm mâi yùn nai kra-pǎu

และ ที่โน้น มี ร้านอาหาร

lé thîi-nôon mii ráan-?aa-hǎan

น้ำแข็ง อีก ครับ นม อีก ครับ

náam-khǎŋ ?iik khráp! nom ?iik khráp!

เขา กิน ข้าวซอย และ แกงเขียวหวาน

kháu kin khâaw-sɔwɔy lé kɛɛŋ-khǎaw-wǎan

ผู้หญิง คน หนึ่ง ถาม ว่า อาหาร อังกฤษ เป็น ยังไง สดัด ไหม

?aa-hǎan ?aŋ-krit pen yaŋ-ŋai? rót-jàt mái?

เนื้อวัว ต้ม กับ น้ำ ร้อน สอง ชั่วโมง

núa-wua tòm kàp náam rǔwŋ sǎwŋ chûa-moonŋ

ไม่อร่อย ครับ ผม พูด ตรง ตรง

mâi ʔa-ròy khráp. phǎm phûut trong trong

อาหาร อังกฤซ รสอ่อน อาหาร อังกฤซ จืด

ʔaa-hǎan ʔaŋ-krit rót-ʔòɔn. ʔaa-hǎan ʔaŋ-krit jèet

คุณ มงคล เป็น พนักงานขาย ทุเรียน

khun mong-khon pen pha-nák-ŋaan-khǎay thú-rian

เขา พูด ว่า ลูก นี้ สองพันห้าร้อย บาท

lûuk níi sǎwŋ-phan-hâa-róɔy bàat

ทุเรียน ไม่ หอม ครับ ทุเรียน เหม็น

thú-rian mâi hǎwm khráp. thú-rian mǎn!

ผม พูด ว่า ขอโทษ ครับ หอม ครับ หอม มาก

khǎw-thôot khráp. hǎwm khráp. hǎwm mâak

เขา พูด ว่า เช่นกัน ครับ

chên-kan khráp

บ้าน ใหญ่ และ อุ่น และ มี เสียง คน มาก

bâan yài lé ʔùn, lé mii sǎŋ khon mâak

ผู้หญิง ตัวเล็ก คน นิ่ง มา ข้างหน้า

phûu-yǐŋ tua-lék khon nǐŋ maa khâaŋ-nâa

คุณยาย พูด ว่า ยินดีที่ได้รู้จัก

yin-dii thîi dâai rúu-jàk

คำ ปฏิเสธ ของ เป็น คือ อะไร

kham pa-tì-sèet khǎwŋ "pen" khǎm ʔa-rai?

คุณตา ถาม ว่า พวกคุณ เป็น คน อะไร

phûak-khun pen khon ʔa-rai?

น้ำ เป็น พยาบาล แต่ สามี ของ น้ำ ทำงาน ที่ สถานทูต ญี่ปุ่น

náa pen pha-yaa-baan, tɛɛ sǎa-mii khǎwŋ náa tham-ŋaan thîi sa-thǎan-thûut yîi-pùn

เขา ถาม น้ำ ว่า ปีที่แล้ว คุณ ไปเที่ยว ประเทศ อะไร

pîi-thîi-léew khun pai-thîaw pra-thêet ʔa-rai?

มี ผัดไทย กุ้ง ใหญ่

mii phàt-thai kûŋ yài

มี ปลา ใหญ่ นิ่ง ตัว และ หอย ใน จาน สวย

mii plaa yàì nḙ tua, lé hḙy nai jaan sḙay

อาหารทะเล ทุก อย่าง มา จาก ตลาด ตอนเช้า

ʔaa-hǎan-tha-lee thúk yàaŋ maa jàak ta-làat tɔɔn-cháau

คุณ มงคล เปิด เบียร์ เย็น เย็น

khun monḙ-khon pòet bia yen yen

คุณตา ต้ม เหล้า เล็ก นึ่ง แก้ว

khun-taa dḙm lâu lék nḙ kḙw

คุณยาย ต้ม ชา ร้อน กับ น้ำแร่

khun-yaay dḙm chaa rɔɔn, kàp náam-rḙe

พ่อ ตัวสูง ผอม และ ใจดี

phḙw tua-sḙuŋ, phḙwm, lé jai-dii

ทุก คน กิน และ ทาน และ หัวเราะ

thúk khon kin, lé thaان, lé hḙa-rɔ

และ มี ข้าวเหนียวมะม่วง

lé mii khâaw-nḙaw-má-mḙuŋ

เต้ ตัวเตี้ย แต่ มือ ของ เขา เร็ว ที่สุด ที่ โต๊ะ ขนมน

tḙe tua-tḙa, tḙe mḙ khḙwŋ kháu rew thḙi-sùt thḙi tó kha-nḙm

พ่อ ถาม ผม ว่า คุณ เรียน ภาษาไทย อย่างไร

khun rian phaa-sǎa thai yàaŋ-rai?

ทุก วัน ครับ ผม ไม่ ขี้เกียจ ครับ

thúk wan khráp. phḙm mâi khḙi-kiat khráp

พ่อ หัวเราะ และ พูด ว่า เขา ป่วย เพราะ ทุเรียน เขา ไม่ สบาย แต่ เขา มี ความ สุข

kháu pḙay phrɔ́ thú-rian. kháu mâi sa-baay — tḙe kháu mii khwaam sùk

แม่ค้า พูด ว่า ไม่กวาด อัน นี้ ราคา ห้าสิบบาท

mḙe-kháa phḙut wâa máai-kwàat ʔan níi raa-khaa hâa-sìp bàat

นิก พูด ว่า เอา อัน นี้

ník phḙut wâa ʔau ʔan níi

นิก เขียน ตัวอักษร ไทย ใน สมุด

ník khḙan tua-ʔàk-sḙɔn thai nai sa-mùt

เด็ก ๆ เล่น ลูกบอล อยู่ ข้าง ๆ

dèk dèk lḙn lḙuk-bɔɔn yḙu khâaŋ khâaŋ

ນົກ ຫົວ ເຂົາ ຂຶ້ນ ລູກຂຶ້ນ ສົບ ລູກ

ník hǎu kháu sǔm lûuk-chín sòp lûuk

ມີ ບັນນາປັງ ໜຶ່ງ ກ້ອນ ດ້ວຍ

mii kha-nǎm-paṅ nùṅ kǎwṇ dūai

ແມ່ຄ້າ ຄາມ ວ່າ ເຈົ້າ ອັນ ໄໝ

mêe-kháa thǎam wâa ʔau ʔan nǎi

ນົກ ອຍາກ ໄດ້ ອີກ ອັນ ນຶ່ງ

ník yàak dāai ʔiik ʔan nṇṇ

ຕະຫຼາດ ເປັນ ສະຖານທີ່ ທີ່ ນົກ ຂອບ ມາກ

ta-làat pen sà-thǎan-thīi thīi ník chǎwṇ mâak

ທີ່ ຮ້ານ ມີ ໂທຣຄັພ໌ ນົກ ດູ ເຄຣື່ອງ ໜຶ່ງ

thīi ráan mii thoo-ra-sàp ník duu khrûaṅ nùṅ

ຮອ ສັກ ຄຮູ້ ນະ

rɔw sàk khrûu ná

ນົກ ຄາມ ວ່າ ໂຮງພະຍາບາດ ຢູ່ ທີ່ໄໝ

ník thǎam wâa roṅ-phá-yaa-baan yùu thīi-nǎi

ເຂົາ ຫາ ທີ່ນັ່ງ ທີ່ ວ່າງ

kháu hǎa thīi-nāṅ thīi wāaṅ

ຮ້ອງນ້ຳ ຢູ່ ທີ່ໄໝ

hṇṇ-náam yùu thīi-nǎi

ຮ້ອງນ້ຳ ຢູ່ ຫລັງ ຕູ້ເຢັນ ຕຣງ ໂນ່ນ

hṇṇ-náam yùu lǎṅ tūu-yen troṅ nóon

ນົກ ພຸດ ວ່າ ບອ ອັນ ທີ່ ໄມ່ ເຝືດ

ník phûut wâa khǎw ʔan thīi mâi phèt

ບອ ນ້ຳເປລ່າ ດ້ວຍ

khǎw náam-plàao dūai

ນົກ ພຸດ ວ່າ ໄມ່ ເປັນໄຮ

ník phûut wâa mâi pen-rai

ເຂົາ ກິນ ເສຣື້ວ ແລ້ວ ພຸດ ວ່າ ເຂັດ ບົດ

kháu kin sèt léew phûut wâa chék bin

ນົກ ມອງ ດູ ເຈຍ ໆ ແລະ ຍື່ມ

ník mɔɔŋ duu chǎəy chǎəy lé yím